

smír platí i pro rozluky správný proto, že mu svědčí okolnosti, za nichž smír byl sjednán a za nichž došlo k rozvodu a rozluce, takže smír podle zásady § 914 obč. z. podle účelu dohody a podle slušnosti nelze jinak vyložit. Manželství bylo rozvedeno v roce 1920 z viny žalobce a on byl odsouzen platit své manželce výživné 200 Kč měsíčně. Od ledna 1923 žije žalobce se svou nynější manželkou a zamýšlel se s ní oženit, jak sám přiznal. Proto i při dohodě o snížení výživného, sjednané dne 30. ledna 1923 musil s touto okolností počítati. Podle spisů o rozluce žalovaná s rozlukou — o kterou sice žalobce po provedeném již smíru o snížení alimentů nežádal podle § 17 rozl. zákona na základě rozvodu, nýbrž podle § 15 a 16 rozl. zák. z důvodu nepřekonatelného odporu bez ohledu na rozvodový rozsudek a jeho viny v něm stanovenou, — souhlasila jen s výslovnou výhradou svého nároku na výživné. Proto si tedy zachovala smírem ujednaný plat jako ekvivalent náhrady podle § 1266 obč. z. Žalobce proti náhradě té ničeho nenamítal a proti usnesení o rozluce ze dne 12. dubna 1924, do něhož pojata byla výhrada o výživném, si nestěžoval; nutno tedy mít za to, že s výhradou tou souhlasil. Z toho plyne, že dohoda o placení výživného 150 Kč vztahovala se i na případ rozluky.

Další otázkou je, zda byla sjednána sporná dohoda jako změnitelná a z jakých důvodů lze ji změnit.

Pravidelně se ovšem sjednávají dohody o výši výživného vzhledem k poměrům, podle nichž se výše určuje, takže při podstatné změně je úmluva ohledně výše změnitelná. Rozhoduje tu úmysl stran (zásada § 914 obč. z.) a zdali strany se změnou poměrů počítaly nebo slušně počítati měly (zásada § 1389 obč. z.). Změnitelnost dohody o výši výživného tkví tedy v úmyslu stran, v jejich ohledech na poměry, ale i na tom, měly-li strany změnu uvážiti, když ji očekávaly nebo očekávají měly, takže bylo by lze mít za to, že by výši nebyly tak sjednaly, kdyby se změnou byly počítaly.

Při tom však nepadá na váhu otázka zavinění, poněvadž strany jí dohodou z úvahy již vyloučily.

Žalovaná právem vytýká, že odvolací soud neměl vzít zřetele na to, že se žalobce znovu oženil. Již v době smíru od ledna 1923 se svou manželkou nynější společně žil, počítal se sňatkem svým, takže pozdějším uskutečněním sňatku toho poměry se nezměnily v jeho neprospěch a nebylo by slušno vzít zřetele na onen sňatek, když s ním žalobce již počítal a počítati měl.

Proto nelze sňatek ten považovati za důvod ke změně o výši výživného. Na zmenšení příjmů nelze vzít ve sporu tomto zřetele, poněvadž podle smíru strany, určivše výživné procentem výdělku manželova, upravily již tím způsobem výživné pro všechny možné případy předem, takže tu není důvodu na novou úpravu smíru.

Bylo proto dovolání žalované vyhověti, kdežto dovolání žalované není opodstatněno. —r.

V usnesení, v němž svěřenský soud přeměňuje dosavadní svěřenský statek ve jmění alodní a vyslovuje, že vklad práva vlastnického dosavadního držitele nyní jako fiduciáře bude omezen fideikomisární substitucí nejbližšího čekatele, nemůže být nejbližší čekatel jako substitut, již osobně jmenován, poněvadž určení jeho stane se až v čas nápadu, který nastane teprve smrtí fiduciáře.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu z 20. dubna 1926 R I 292/26. Zemský soud civilní v Praze F 29/98.)

Zemský soud v Praze jako dosavadní soud svěřenský vyzval za účelem konečného provedení zákona o zrušení svěřenství č. 179/24 sb. majitele bývalého svěřenství, aby do 4 neděl oznámili jména a bydliště čekatelů svěřenství.

Oznámení majitele svěřenství X., že jediným čekatelem jest jeho nezl. syn Pavel vyřídil soud usnesením v ten rozum, že podle §§ 3 a 7 zákona č. 179/1924 sb. z. odevzdává jmění bývalého rodinného svěřenství, jehož poměry, dohodou účastníků ve smyslu § 2 cit. zák. nebyly upraveny, dosavadnímu držiteli jeho Xovi jako přednímu dědici (fiduciáři), jenž bude omezen svěřenským nástupnictvím (fid. substitucí) ve prospěch prvního čekatele, který by byl podle zřizovací listiny povolán v čas nápadu k nástupnictví ve svěřenství.

Stížnost podanou proti tomu otcem nezl. Pavla X. v tom směru, že tento nezl. syn jeho nebyl v usnesení nařikáném uveden jako první čekatel a že nebylo vysloveno, že vklad práva vlastnického fiduciáře není omezen jedině svěřen-

ským nástupnictvím tohoto nezletilého, nýbrž jen všeobecně, vrchní soud zamítl, poněvadž obsah usnesení odpovídá úplně přepisu § 3, odst. 1. zák. o zrušení svěřenství a nelze jediné nezl. Pavla X., třeba byl sám jako svěřenský čekatel ohlášen, za svěřenského substituta prohlásiti, neboť den nápadu nastane až smrtí dnešního fiduciáře a bude teprve podle stavu v den nápadu rozhodnuto, kdo bude prvním čekatelem.

Revisní rekurs zůstal bez výsledku. Odůvodnění:

Jak stěžovatel sám připouští, souhlasí napadené usnesení prvního soudu naprosto s doslovným zněním § 3 cit. zák., nemůže tedy být s ním v odporu. Aby byl první čekatel, jemuž připadá podle § 3 zákona svěřenského nástupnictví určen již v usnesení upravujícím přeměnu svěřenství v alodní jmění, nejen není v zákonu předepsáno (§ 7), nýbrž není ani možno, poněvadž není ani známo, přežije-li dosavadní první čekatel svěřenství nezl. Pavel X. nynějšího držitele a bude-li v čas nápadu, totiž v čas, když nastane případ fideikomisární substituce, nejbližším čekatelem. V § 3 zák. dlužno klásti důraz na slova »v č a s n á p a d u«, na rozdíl od § 2 neomezuje v něm zákon nástupnictví na čekatele, kteří tu byli již v den, kdy zákon nabyl účinnosti, nýbrž přiznává je také osobám, které se později narodily, jsou-li jen v čas nápadu podle ustanovení zřizovací listiny nejbližšími čekateli. K čekatelům, kteří do té doby odpadnou, zákon nepřihlíží, a jest v té příčině v úplném souhlasu s ustanoveními poslední věty § 612 obč. z. Předpis § 2, odst. 2. zák., že čekatelé jsou, kdož jsou v den, kdy zákon nabyde účinnosti, již na živu aneb aspoň pokládáni za narozené, platí jenom pro obor § 2, obsahujícího předpisy a dohody účastníků, jeho rozšíření na případ fideikomisární substituce nařízené v § 3 brání sám pojem této substituce, jak jej stanoví §§ 608 až 612 obč. z. Opětne citování § 2, odst. 2, v § 3 netýká se omezení čekatelů na osoby v první den účinnosti zákona již žijící, nýbrž, jak plyne ze souvislosti, oněch omezení zřizovacích listin ohledně osob čekatelů, která se příčí nynějšímu právnímu řádu. Ze zákon v § 3 povolává za fideikomisárního substituta čekatele, který »b y b y l« podle zakládající listiny povolán v čas nápadu k nástupnictví, nerozhoduje, kdo bude svého času k nástupnictví povolán, neboť předpis dlužno doplniti větou zamlčenou: »kdyby svěřenství nebylo zrušeno«. Doslov zákona jest, ale jasný a podle materiálů také v úplném souhlase s úmyslem zákonodárce, takže mu nelze rozuměti jinak, než bylo právě vyloženo.

Dovolací rekurs jest bezdůvodný a musil být zamítnut. —r.

* Z E D N E *

U Státního Pozemkového úřadu nastala změna v předsednictvu, ježto jmenován prezidentem pan Dr. Voženílek. — Předseda komory pražské blahopřál téměř osobně k tomuto jmenování a použil této příležitosti k tomu, aby upozornil pana presidenta na ujednání, uzavřené svého času mezi S. P. Ú. a komorami advokátní a notářskou. Pan Dr. Voženílek prohlásil, že ujednání to je mu známo, že zejména stavu notářskému jest nakloněn, i ubezpečoval, že bude-li něco na ujednání tom změněno, nebude to zajisté na úkor, nýbrž na prospěch našeho stavu.

Osnova zákona o přímých daních. Podle § 220 a 226 této osnovy jest poplatníku dáno na vůli, při nalézacím senátu a před odvolací stolicí jednati buďto osobně aneb za účasti advokáta. Poněvadž ve věcech daňových zejména také notáři bývají bráni za poradce, podávají příznání za strany, činí prohlášení a sepisují stížnosti, znamenalo by ustanovení to těžkou újmu pro náš stav, kdyby notář vyloučen byl ze zastupování v trestních věcech daňových. Proto podala notářská komora pražská zároveň s naším Spolkem ihned řádně odůvodněný pamětní spis k ministerstvu financí a poslaneckým klubům všech politických českých stran a presidium komorní intervenovalo osobně ve všech klubech. Zároveň dopsáno i německým kolegům, aby učinili rovněž tak u politických poslaneckých kruhů německých, což ti to přislíbili a pamětní spis náš zaslali předsednictvům těchto klubů. V téže věci sepsal k návrhu, učiněnému ve schůzi pražského odboru, kandidát notářství pan Jan Šimek zvláštní pamětní spis, obsahující různé náměty našeho stavu se týkající, kterýž doplněn byl jednatelem našeho Spolku Drem Králem a podán bude tyto dny referentům poslanecké sněmovny.

Ústřední výbor našeho spolku svolán byl na 18. prosince 1926 o 15. hodině do zasedací síně pražské notářské komory. — Na pořadu jest zejména porada o součinnosti s německými kolegy, o obsazení delegace notářů ve Vídni a event. volba delegátů, kooptace člena Ústředního výboru za zemř. člena Ant. Zahálku a usnesení o svolání řádné valné hromady.

Porušování § 79 not. řádu. Vrchní zemský soud v Praze oznámil pražské komoře, že v jednom sporu vyšlo na jevo, že někteří notáři ověřují podpisy stran na listinách v advokátních kancelářích vyhotovených a stranou u advokáta podepsaných, aniž by notář byl přítomen. To se přiči § 79 n. ř. i žádáme důtklivě všechny pp. kolegy, aby se takového porušení zákona vyvarovali, poněvadž může mít dalekosáhlé následky nejen pro dotyčného notáře v jeho funkci jakož i jeho zodpovědnosti materiální, nýbrž i pro celý stav.

Výplata vídeňských pensí z Rakouského spolku notářského se připravuje. — O bližší informace ohledně uplatnění těchto nároků obraťte se na Dra Rudolfa Krále, notáře v Praze II., Vyšehradská tř. 37.

Volba přísedících disciplinárního senátu nejvyššího soudu vykonána byla ve schůzi notářské komory v Praze a zvoleni byli pro rok 1927 pp. notáři: Ferdinand Hejna v Kutné Hoře, Jan Krajčec v Berouně a JUDr. Jaroslav Ponec v Praze-Nuslích.

Dr. Togner. Na pracovním sjezdě moravské samosprávy konaném dne 6. a 7. listopadu t. r. v Brně za hojné účasti zástupců starostovských sborů a silničních výborů z Moravy a hostů z kruhů samosprávných činitelů z Čech, Slezska a Slovenska, senátorů, poslanců a členů mor. zemského výboru rokováno bylo též o následujících návrzích a přijaty byly vedle jiných následující resoluce, které souvisí s agendou notářskou: I. Požadavky a přání ohledně novelisace dávkových řádů shrnujeme takto: 1. Vládní nařízení ze dne 25. června 1926, vydané dne 12. července 1926 č. 121 sb. z. a nař., upravilo výši dávky tak, že dávka nyní postihuje skutečný a nikoliv fiktivní přírůstek a vyslovujem vládě a zvláště ministru dru Englišovi za toto nařízení, jímž s beder zvláště venkovského obyvatelstva snato bylo těžké břemeno, vřelé díky. 2. Má-li dávka z přírůstku hodnoty potrvati i dále, musíme trvati na tom by: a) rozšířen byl okruh osob i právních jednání od dávky osvobozených, b) upraveny byly předpisy o ukládacím řízení, o předpisování a vymáhání dávky na ten způsob, by ukládací řízení se provádělo s onou osobou a dávkou se předpisovala oné osobě, která podle úmluvy je povinna dávkou platiti, c) bylo zavedeno odstupňování dávky podle předchozí držby, jak tomu bylo v zákoně z roku 1914. 3. Konečně žádáme, by k vůli úspore nákladů ukládacích a zajištění výnosu dávky při nastalém snížení, se pomýšlelo na to, zda by se tato dávka neměla předpisovati a vybírati jako přírůžka k státním převodním poplatkům. 4. Obcím budiž pak za to, že jim ubyl zmenšenou dávkou značný příjem, poskytnuta přiměřená náhrada zvýšeným přidělem na daní z obratu. II. Při chystané úpravě knihovního zákona žádáme zrušení zemských desk; novou, rychlému tempu hospodářského života a valutárním poměrům odpovídající úpravu amortisačního řízení ohledně starých knihovních pohledávek. III. Řízení při odprodeji obecních pozemků, zvláště z veřejného statku budiž náležitě cestou zákona zkráceno a zjednodušeno. IV. Budiž provedena novelisace zákona ze dne 14. dubna 1920 čís. 302 v tom směru, že by se buď: a) zrušilo ustanovení § 15 lit. a) poslední věta: Zakladateli nesmí býti zápůjčky poskytovány, nebo b) že by se ustanovení citované změnilo takto: Zakladateli mohou býti půjčky poskytovány jen se schválením ministerstva vnitra. V. Stavební pozemky buďtež celé osvobozeny od dávky z přírůstku hodnoty a nikoliv jen zastavená plocha, buďtež rozšířeny úlevy poplatkové pro převod stavebních pozemků a novostaveb se živnostenského stavebníka na prvního nabyvatele a dále pro půjčky na zaplacení nákladů stavebních. VI. Žádáme opětne zavedení pronikavých úlev poplatkových při postupech nemovitostí malé ceny a za účelem povinného vybavení dětí ze strany rodičů a při dlužních úpisích na menší obnosy.

Zpráva o schůzi pražského odboru Spolku notářů čsl. jež se konala 27. listopadu 1926 ve spolkové místnosti u Bumbříčka v Praze. Schůzi zahájil předseda Dr. Černý, uvitáním přítomných, jmenovitě dam. Na prvním bodu programu byla úřada o zřízení stálé delegace stavu našeho ve Vídni, jakož i otázky s tím související. Předseda spolku notářů čsl. p. JUDr. Svoboda podal referát, v němž vyzdvihl zvláště činnost komorního presidenta Dra Čulíka. Ponkázal na zbídačelý náš tarif porovnáním s tarifem notářů rakouských.

Referát jeho byl odměněn potleskem! Pan Dr. Čulík jako druhý referent podává rovněž zprávu o činnosti ve Vídni, a doporučuje, aby shromáždění v zásadě schválilo zřízení stálé delegace. Pan předsedající poděkoval oběma pp. referentům za jejich zásluhou činnost a hájení zájmu notářstva čsl. ve Vídni. Debaty se účastnili: pp. Dr. Ponec, p. Dr. Čulík, notář Krajčec, Dr. Patsch, Dr. Svoboda, p. notář Vlach, p. Pavlíček, Stříbrný. Po tom přijata byla resoluce, navržená předsedou, že zásadně schvaluje se ustanovení delegace jednotlivých států ve Vídni s tím, že státy, ve kterých kongresy společné se konati budou, mají býti střídány. Resoluce přijata byla vsemi hlasy proti jednomu. Druhý bod byla přednáška p. JUC. Jana Simka, o finančním hospodářství svazků uzemní samosprávy. Přednáška byla pokračováním minulé přednášky téhož p. referenta o osnově nového daňového zákona. Přednáška tato významněvala se proniknutím látky, a kritikou samosprávy. Debaty se zúčastnili: pp. Dr. Ponec, Simek, Čulík, Krajčec, Engelthaler, Stříbrný a Neumayer. Předsedající poděkoval přednášejícímu za přednášku. Další přednáška p. JUDr. Hugona Patsche o stabilisační bilanci pro nedostatek času konána nebyla. Měsíční schůze v prosinci konati se nebude, takže příští schůze bude konána 29. ledna 1927, v restauraci u Bumbříčka v prvním poschodí o 7. hod. večerní s přednáškou p. JUDra Patsche. Návštěva byla slušná, průběh velice animovaný. Zveme co nejvíceji na příští schůzi! —ý.

Nová úprava soudnictví v hlavním městě Praze.

Upozorňujeme na výnos ministerstva spravedlnosti číslo 51.712/26, došlý dne 7. XII. 1926, následujícího znění:

Provádějc zákon z 15. října 1925, č. 213 Sb. z. a n. vydala vada roku 1926 čtyři nařízení, jimiž byly provedeny první kroky k nové úpravě soudnictví v hlavním městě Praze.

Vládním nařízením z 2. července 1926, č. 119 Sb. z. a n. byly sloučeny obvody okresních soudů pro Staré Město a Josefov, pro Horní Nové Město a pro Dolní Nové Město na místě jich zřízen okresní soud civilní pro vnitřní Prahu, který byl umístěn v soudní budově v Praze II., na Karlově náměstí. Okresnímu soudu tomuto náleží vyřizovati věci procesní a nesporné z městských okresů I., II., V. a VI. (Staré Město, Nové Město, Josefov a Vyšehrad). Kromě toho byla mu přikázána úprava činů a povolování výpovědí podle zákona o ochraně nájemníků, jakož i poskytování právní pomoci ve věcech občanských z celé Velké Prahy.

Vládním nařízením z 26. srpna 1926 číslo 165 Sb. z. a n. zřízen byl celou Velkou Prahu a venkovské obce okresu karlínského i smíchovského jednotný exekuční soud, jehož úřadovny jsou v soudní budově v Praze I., v Celetné ulici č. 36. Působnost svojí započal dnem 1. listopadu 1926. Od tohoto dne byla všem dosavadním předměstským soudům agenda exekuční odňata a soustředěna u soudu exekučního.

Poněvadž bylo nutno uvolniti úřední budovu na Smíchově pro zemskou správu politickou, byl vládním nařízením ze 4. listopadu 1926, č. 205 Sb. z. a n. přenesen dnem 15. listopadu 1926 okresní soud na Smíchově do nových místností v Praze III., Karmelitská ul. č. 19 a obdržel název okresní soud civilní pro Prahu-západ. Obvod tohoto soudu tvoří celý bývalý soudní okres smíchovský, i s venkovskými obcemi, a ze starých městských okresů Malá Strana a Hradčany (III. a IV.). Současně byla z působnosti jeho vyloučena agenda trestní a přikázána okresnímu soudu pro přestupky v Praze II. (ve Spálené ulici) a agenda knih pozemkových, které byly přeneseny k zemskému civilnímu soudu v Praze I., Ovocný trh 18. Tomuto okresnímu soudu pro Prahu-západ náleží tedy vyřizovati procesní a nesporné věci z vytčeného obvodu.

Vládním nařízením ze 4. listopadu 1926, č. 206 Sb. z. a n. byla konečně s účinností od 1. ledna 1927 rozšířena působnost okresního soudu pro věci obchodní v Praze (II., Hybernská ul.) na celou Velkou Prahu i venkovské obce okresu karlínského a bývalého okresu smíchovského.

V nejbližší době bude ještě soustředěna veškerá ostatní agenda knih pozemkových vedená dosud u okresních soudů v Karlíně, na Král. Vinohradech, v Žižkově, Vršovicích a Nuslích k zemskému civilnímu soudu v Praze. Dojde k tomu, jakmile budou provedeny ještě zbývající nezbytné technické přípravy, pravděpodobně počátkem r. 1927. A až bude rozšířena nástavbou třetího patra soudní budova ve Spálené ulici, — což se stane asi koncem roku 1927 — bude

soustředěna u okresního soudu pro přestupky v Praze (ve Spálené ulici) také veškerá trestní agenda okresních soudů pražských i předměstských. Pak bude lze konečně přistoupiti jistě k nové úpravě obvodů okresních soudů v Karlíně, v Žižkově, na Král. Vinohradech, ve Vršovicích a v Nuslích, u nichž — stejně jako u okresního soudu pro vnitřní Prahu, pro Prahu-západ a v Holešovicích zbudě toliko agenda procesní a nesporná.

Knihy redakci zaslané.

Civilní řád soudní a jurisdikční norma (zákon ze dne 1. srpna 1895 č. 110, 111, 112, 113 ř. z.) s Dodatky. 2 opravené a rozšířené vydání. Upravil a poznámkami i rozhodnutími soudními doplnil Dr. Václav Hora, universitní profesor. Praha 1926. Nákladem »Československého Kompasů«, tisk. a vydav. akc. spol. v Praze. Cena váz. výtisku, majícího 1162 stránek Kč 120.—. — Československá obec právnická jistě s povědkem uvítá nové, opravené a značně rozšířené Horovo vydání Civilního řádu soudního a jurisdikční normy. Potřeba tohoto vydání byla již velmi živě pocítována, poněvadž vydání první, vyjma studijního vydání je již dávno rozebráno a kromě toho velká řada zákonů a nařízení od té doby vydaných (věcný rejstřík iich uvádí více než 60), zasáhla přímo i nepřímo do obou zákonů. S druhé strany zase pozbyly některé předpisy v prvním vydání obsažené, od té doby své účinnosti, takže bylo třeba nejenom značně doplňovati, ale tu a tam z prvního vydání i vypoustěti, aby nové vydání bylo vůdcem zcela spolehlivým. I v jiných směrech vyznačuje se toto druhé vydání od prvního důležitými rozdíly. Tak byly pojaty do »Dodatků« nového vydání veškeré dosud uveřejněné státní smlouvy o právní pomoci ve věcech občanských; jazykové předpisy byly doplněny také obsáhlým výnosem min. spravedlnosti ze dne 10. února 1926 č. 7478 pro všechny praktické právníky velmi důležitým, předpisy o manželském řízení, nařízením vlády č. 362/1919 Sb. z. a n. Dále byly, na výslovné přání projevené z řad advokacie, pojaty pod text procesních zákonů zdejších, odkazy na odpovídající jim §§ civ. řádu soudního platného na Slovensku a P. Rusi a jeho doplňků. Kromě toho pojat do »Doplňků« přehled jednotlivých §§ jur. normy a civ. ř. soudního a jim odpovídajících §§ civ. ř. s., platného na Slovensku a P. Rusi, podle něhož se náš právník snadno může orientovati ve slovenském civ. řádu soudním. Konečně zpracována v novém vydání veškerá judikatura až do konce r. 1925, judikatura z r. 1926 pak potud, pokud byla uveřejněna v odborných časopisech. Čtenáři jistě uvítají, že judikaturou bylo tentokrát doplněno i řízení ve věcech manželských. (Dodatek I.) Jest tedy toto nové vydání nepostradatelnou pomůckou všem, jimž záleží na tom, aby se poučili o dnešním stavu té které otázky, spadající do oboru civilního práva procesního. Chronologický i věcný rejstřík usnadňuje značně použití sbírky.

Prof. Dr. Hans Kelsen: **Základy obecné teorie státní.** (Sbírka spisů právnických a národohospodářských svazek XXIX. Vydávají s podporou ministerstva školství a národní osvěty Karel Engliš a Frant. Weyr). Brno, 1926, nákladem fmy Barvič a Novotný. Stran 84. Cena Kč 15.—.

Prof. Kelsen, jenž minulého roku vydal obsáhlou publikaci o obecné nauce státní v jazyku německém, sepsal stručný výtah ze svých vývodů, který určen byl pro překlady do cizích jazyků. Český překlad pořídil prof. Dr. Fr. Weyr a dostává se jím českému právníctvu velice instruktivního úvodu do teorie Kelsenovy ve velmi zhuštěné formě. Spisek rozčleněn je ve tři části, z nichž první pojednává o podstatě státu, druhá o platnosti státního řádu (statika) a třetí o tvorbě státního řádu (dynamika). Kelsen řeší ve svém spisu na základě t. zv. normativní teorie veškeré dosud obecnou státovědou projednávané problémy důsledně a jednotně.

Příkladem buďtež uvedeny tyto problémy: pojem svrchovanosti, mezinárodního práva, státního území a státního národa; státní formy; stát jednotný, spolkový, svaz států, společenství mezinárodního práva; teorie o dělbě státních funkcí, pojem státních orgánů; autokracie a demokracie, konstituční monarchie a demokratická republika, parlament a volební soustavy. — Studium Kelsenova spisu vyžadovati bude, jak skladatel ve své předmluvě podotýká, sice značné práce, která však se čtenáři, který se zajímá o problémy státovědecké, plně odmění.

Elisabeth F. Read: **Mezinárodní právo pro každého.** (Pocetno americkou mírovou cenou 1. září 1925.) Úvodem a poznámkami opatřil Dr. Emil Dufek, přeložil Dr. A. Butter. Vydal »Orbis« (Praha XII., Fochova 62) za Kč 20.—. Populární výklad základů mezinárodního práva a současných myšlenkových směrnic v mezinárodních stycích. Čtenář naide tu informace o otázkách, které často bývají příčinou mezinárodních konfliktů a jasný výklad o mezinárodně-právních pojmech stále aktuálních, řešených ve Společnosti Národů a jinde. Námořní právo, rozhodčí soud, Mezinárodní soudní dvůr v Haagu, donucovací prostředky, úprava války mezinárodním právem, organizace Společnosti Národů, omezení zbrojení atd., jsou obsahem této příručky každého politicky činného a myslícího jednotlivce. Poválečná, stále nehotová současnost vynucuje si účastenství každého a tato knížka dává snadnou orientaci ve spleťtých problémech mezinárodní politiky.

Daňové a bilanční revue č. 11. obsahuje tyto zajímavé články: Změny provedené návrhem zákona o př. daních (min. rada Frána). — Odpočítatelnost výnosu předmětů podléhající dani pozemkové a domovní při zvláštní dani výdělkové a daňová reforma (Dr. Kratochvíl). — Jak je oceňovati zásoby v bilanci (Dr. Schwarz). — Vzor odvolání proti předpisu daně z příjmu podle § 214 z. o d. os. — Osnova vl. nařízení, kterým se částečně mění seznam přepych. předmětů. — Přehled zákonů, nařízení, nejdůležitějších vynesení min. financí a zem. fin. úřadů z poslední doby. — Neinovější judikatura.

Č. 12. též revue obsahuje tyto zajímavé články: Změny provedené návrhem zákona o př. daních proti Studii k vlád. návrhu zákona o př. daních (min. rada Frána). — Některé poznatky mluvící pro reformu vš. daně nápoiové a zvlá. dávků z vína v láhvích (Dr. Háiek). Nejdůležitější korektury, provedené v těchto dnech na vlád. návrhu zákona o d. př. — Stavební a obnovovací fondy zřízené podle zák. č. 102/1921 Sb. jsou odpočítatelné též u všob. daně výdělkové. — Přehled připojených osnov (o dani z obratu a přepychové, o prodloužení platnosti zákona č. 53/1925 o dávkách za úř. úkony ve věcech spr. a o osnově zákona a dani ze šumivého vína), zákonů a nařízení a neinovější judikatury Neiv. spr. soudu.

Umělecký dárek naší mládeži i dospělým o krásném Japonsku. Mezi neopozoruhodnější zjevů letošního vánočního knižního trhu možno právem zařadit knihu slavného cestovatele Joe Houchv již vydalo právě Zemědělské knihkupectví A. Neubert v Praze pod názvem »Pohádky japonských dětí (Kč 80.—) Není to jenom pohádková kniha, nýbrž trvale ceně dílo k poznání japonského života, japonských domácností, japonských srdcí i duší tak něžných, tak idyllických, takže každý, ať mladý, ať dospělý, pokochati se může krásami této země i životem jejího národa. Kniha vpravda je přímo nádherně v čistě japonském stylu, tištěna, vázána i upravena docela věrně dle vzoru nekrásnějších knih japonských. Vedle idyllicky nšaného textu vyzdobena je nádhernými fotografiemi a sice offsetkou i neotvrdit. lež jsou u nás naprosto jedinečné. Nežli se rozhodnete pro knižní dar, deite si ji předložit nebo vyzádejte si nádherný prosekt, který je sám již vzácnou knížkou, u každého knihkupece.

Kandidát notářství

ve všech oborech praxe a soud. komisařství úplně zapracovaný, přijme se v not. kancel. blíže Prahy. — Substit. způsobil. není podmínkou. avšak vítána. Nab. pod zn. »Spolehlivý a samostatný« do adm. t. 1.

Přeložení.

Ministr spravedlnosti přeložil notáře: Jaroslava Grunda z Vysokého n. Jiz. do Sušice a Jindřicha Böhma z Lanškrouna do Jablonce n. N.

Jmenování.

Ministr spravedlnosti jmenoval kandidáty notářství: Martina Bendu v Kladně notářem v Blatné a Dra Bedřicha Rudolfa v Praze notářem v Kladně.

Přeložení na Moravě.

Ministr spravedlnosti přeložil notáře Václava Pešeru ze Zdounek do Slavkova u Brna.

Nové místo notářství v Pišťanech.

Minister. spravedlnosti zřídilo výnosem ze dne 13. XI. 1926 čís. 47.656 podle ustanovení § 5 zák. čl. XXXV.: 1874 pro obvod okresního soudu v Pišťanech místo veřejného notáře se sídlem v Pišťanech.

Notářský substitut

něm. národn., češtinu slovem i písmem úplně ovládající, s notářskou a soudní praxí českou a něm., ustanovený jako stálý přísežný tlumočnický řeči české a něm., změnil by místo, nejraději do Prahy. — Ct. nabídky pod zn. »1. března 1927 nebo později« do adm. t. l.

Právník

s II. st. zkouškou přijal by jako začátečník místo v notářské kanceláři, z počátku bezplatně. Nab. do adm. t. l. pod zn. »Právník«.

Literát—redaktor,

ovládající kromě mateřštiny slovem i písmem němčinu a polštinu, restring. státní úředník (v polit. službě), dokonalý stylista, svobodný, přijme jakékoliv zaměstnání kdekoliv »Nab. pod zn. »Bez protekce« do adm. t. l.

Notářský vedoucí úředník

úplně samost. pracov. s vícelet. notář. praxí změnil od 1. I. neb od 1. II. 1927 místo. Nab. pod zn. »Svědomitý a pilný« do adm. t. l.

Jmenování na Slovensku.

Ministr spravedlnosti jmenoval: Dra Arnošta Spieglera, náměstka veřejného notáře v Šale n. V., veřejným notářem v Komárně a Dra Michala Slávika, advokáta v Michalovicích, veřejným notářem v Trenčíně.

Notářské místo v Lanškrouně.

Podepsanou komorou notářskou vypisuje se souběh k obsazení notářského místa v Lanškrouně přesazením notáře Jindřicha Böhma do Jablonce n./N. uprázdněného, po případě onoho notářského místa, které obsazením notářského místa v Lanškrouně v obvodu Králové-Hradecko-Chrudimské komory notářské se uprázdni.

Žadatelé podejtež žádosti své, dle výnosu ministerstva spravedlnosti ze dne 31. října 1887 čís. 9172 doložené, předepsanou cestou do 29. prosince 1926 u podepsané komory notářské.

Králové-Hradecko-Chrudimská
komora notářská v Hradci Králové,
dne 7. prosince 1926.

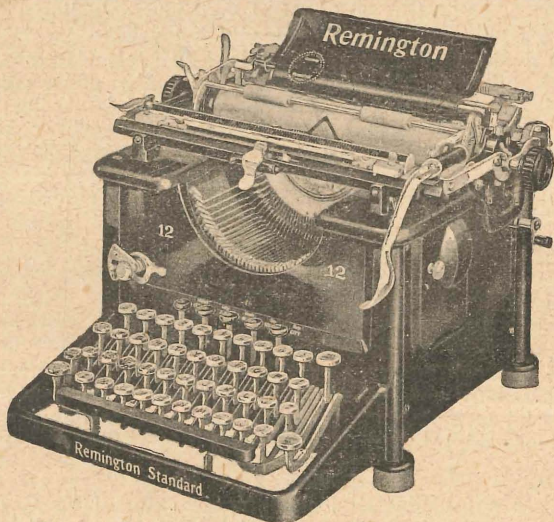
PAPÍR PITŠ PRAHA JEN JUNGMANNOVA 14

dodává veškeré potřeby pro notářské, advokátní a soudní kanceláře. — Papíry kancelářské, konceptní dokumentní, dopisové, obálky, viněty, papírky a oplatky na suché pečeti, razítka, pečatítka, nítě k šití aktů atd. — **Veškeré tiskopisy** v řeči české i německé na skladě.

Kolekce vzorů zdarma obratem.

TELEFON 23815.

TELEFON 3815.



První známka světa!

Psací stroje Remington Standard

VZORY XII. = Nehlučný chod, jedinečná konstrukce, největší výkonnost. = Cestovní stroje Remington Portable, jediné svého druhu s 1 přeřadovačem a 4 řadami kláves.

Remington Vertical an cross Accounting: píší, sečítají, odčítají současně v několika počítadlech.

Odborné dílny na opravy všech soustav. Prvotřídní příslušenství.

Remington psací stroje, spol. s r. o.,

Praha-I. Celetná 35. (proti Obecnímu domu).

FILIÁLKY: BRNO, Panská 12-14. — PLZEŇ, Jungmannova 15. — LIBEREC, Zámecká 8.